

Ikrafttræden med nogle Aar, og der er blevet hentydet til, at man i den Anledning burde sende Lovforslaget til et Udvalg. Det er muligt, at der kan være Anledning til at forlænge Fristen, men det forekommer mig egentlig ikke, at det er nødvendigt af den Grund at sende Loven i et Udvalg. Naar vi have haft een Udvalgsbehandling, synes det for et saa lille Lovforslag som dette at være tilstrækkeligt. Skulde der være et og andet, at rette, kan det formentlig rettes, uden at man behøver at sætte et Udvalg i Bevægelse igen.

Pagh: Jeg ser ogsaa gerne dette Lovforslag fremmet, men jeg kunde ligesom flere af de ærede Medlemmer, der nu have talt, ønske, at Forslaget i enkelte Punkter blev ændret. Jeg kan derfor slutte mig til det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos') Ønske om, at Sagen maa gaa i Udvalg. Jeg vil særlig støtte den Tanke, der er fremsat, om at give en længere Frist af Hensyn til de Blade, der nu have Privilegier. Det kan jo nemlig ikke være ube kendt, at disse Privilegier have været Genstand for Køb og Salg, og ihvorvel det er ganske rigtigt, at Ejerne ikke have noget retsligt Krav paa at faa Godtgørelse, naar Privilegierne tages fra dem, taler dog en høj Grad af Billighed for, at man gaar saa lempeligt frem som muligt. Jeg vil derfor ogsaa henstille, at der gives en længere Frist.

Jeg vil i Tilslutning til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) sige, at den Kundgørelsesmaade, som Lovforslaget tilsigter, vistnok i meget ringe Grad vil være fyldestgørende. Det vil ganske sikkert gaa, som det ærede Medlem udtalte, at det vil blive en Sjældenhed at se denne Statstidende ude blandt Publikum. Jeg kunde derfor ønske Ændringer i Lovforslaget, sigtende til at gøre Bladet mere udbredt. Naar det i § 2 siges, at Indenrigsministeren bestemmer, hvilke Myndigheder der skulle have Bladet gratis tilsendt, kunde der jo tilføjes, at det samme skulde gælde om andre end Myndigheder. Det kunde f. Eks. være hensigtsmæssigt, at Bladet blev fremlagt paa alle Jernbaner eller andre Steder, Folk komme, saa man kunde være sikker paa der at finde det. Det kunde maaske ogsaa være heldigt, at det blev gratis tilstillet samtlige kommunale Raad, Sogneraad osv. Overhovedet mener jeg, at der er god Anledning til, at Lovforslaget undergives en nøjere Overvejelse, og at dette bedst vil kunne ske i et Udvalg.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Ja, saaledes som det var at vente efter det høje Tings Stilling i Fjor, er det jo gennemgaaende en meget velvillig Behandling, dette Lovforslag har faaet. Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) frømhævede et nyt Spørgsmaal, som ikke før har været fremdraget, og som navnlig ikke kom frem ved 1ste Behandling her i Tinget i forrige Samling, ligesom det ikke omtales i Udvalgsbetænkningen, nemlig Spørgsmaalet om en noget længere Frist for Lovens Ikrafttræden. Jeg skal i den Anledning erindre om, at de nuværende Privilegier jo bleve fornyede efter det sidste Tronskifte den 24. Februar 1865. De bleve den Gang alle fornyede med Udtrykket „indtil videre“, idet det havde været under Overvejelse inden for Ministerierne helt at ophæve dem og gaa over til den Ordning, der nu er paatænkt. Privilegierne kom altsaa den Gang alle til at lyde paa, at de gjaldt „indtil videre“, og det samme gælder om dem, der senere ved Ejerskifte ere udstedte. Naar det saaledes i over en Menneskealder, i snart 37 Aar, har været bekendt for Privilegiehaverne, at deres Privilegier kun gælde „indtil videre“ og altsaa ville kunne ophæves enten af Administrationen, eller naar Rigsdagen maatte tage en anden Bestemmelse, saaledes som her er tilsigtet, saa kan det dog ikke siges, at man farer for strengt frem mod dem, naar man endelig nu, helt ind i et nyt Aarhundrede, gaar til at ophæve Privilegierne. En Mand, som „indtil videre“ nyder et vist Beneficium, vil naturligvis aldrig finde, at næste Aar eller det næste igen netop er det rette, det passende Tidspunkt til Beneficiets Ophør, han vil sige: Nej, kunde jeg endda beholde det til 1906 eller 1907, saa vilde jeg finde det naturligt, at det toges fra mig, men naar vi kom til 1906 eller 1907, vilde det samme gentage sig. Det siges, at det for enkelte af de privilegerede Stiftstidender vil faa nogen økonomisk Betydning, at de fra 1904 skulle miste visse Arter af Bekendtgørelser, men den samme økonomiske Betydning vil det jo have, selv om man opsatte det til 1906 eller 1907. Jeg ved heller ikke, om det er et almindeligt Ønske inden for de seks Stiftstidender — der er jo foruden Berlingske Tidende seks privilegerede Blade — at de endnu i nogle Aar maa beholde Privilegierne. Indehaverne af et af Privilegierne er jo Forslagsstiller til dette Lovforslag. En anden af de privilegerede Stiftstidender, og maaske nok den, som